

full dominical

Església de Menorca

Número 2263 - Any XLIV - 14 desembre 2025

“Grande es el don de la Inmaculada Concepción, pero también lo es el don del Bautismo que hemos recibido. Maravilloso es el «sí» de la Madre del Señor, pero también puede serlo el nuestro, renovado cada día con fidelidad, gratitud, humildad y perseverancia en la oración y en las obras concretas de amor”.

(Papa León XIV)

Llum de la Pau de Betlem 2025

“UNINT CORS, IL·LUMINANT EL MÓN”

Un Advent més es posa en marxa la maquinària per a fer arribar la Llum de la Pau de Betlem arreu del món. L'Advent és una bona ocasió per a preparar-nos per a celebrar amb intensitat l'arribada del Nadal. Una espera que és reflex de l'esperança que tenim posada tots els cristians en la vinguda primera que celebren en el Nadal i en la vinguda definitiva de qui és la Llum del món, Jesucrist. En feim una espera activa, transformant la nostra vida i el món que ens envolta.

Enguany amb el lema **“Unint cors, il·luminant el món”**, volem fer-nos conscients que només des de la implicació de tothom -nosaltres els primers- en la recerca i la construcció d'un món millor podem fer que canviïn les coses. L'objectiu és que aquest món, cada vegada més ple de foscors, s'ompli de la llum d'un bon nombre de cors cridats a sembrar esperança.

En els agrupaments hem dividit la reflexió en tres setmanes.

La primera setmana hem plantejat: **“Unir”**. Sabem que som diversos i distints i açò és una profunda riquesa, però sempre cal buscar la unió. Unió per a reconèixer els problemes del nostre món i unió per a buscar solucions creatives. Que la unió per a construir la pau

no sigui una utopia, sino un camí -l'únic possible- que hem de transitar com a societat i com a humanitat.

En la segona setmana hem repensat: **“Cors”**. En un món on el corrent majoritari està en viure i ser superficial, nosaltres hem de proclamar el valor de l'interior, del profund, del

que realment és important. Jesús no va mirar les aparences, sinó que sempre va mirar l'interior de la persona. I nosaltres, on posam la nostra mirada?

En aquesta tercera setmana en proposem: **“Il·luminar”**. La nostra missió és ser llum, és il·luminar. Tot cristià i cristiana ha de reflectir aquesta llum que és Crist. Tal vegada la gran pregunta és saber el què significa ser llum. Ser llum és proclamar que el bé és el camí de creixement i de supervivència del nostre món.

La pròxima setmana, la darrera de l'Advent, ens fixarem en: **“El món”**. Serà el dia del lliurament de la Llum, que aquest any es celebrarà al Santuari de la Mare de Déu del Toro. Allà farem junts la reflexió de la darra part del lema.

Cada any, la Llum parteix de Betlem, si la guerra ho permet, per arribar a Viena, i d'allà cap a diferents llocs del món. Escoltes de Menorca tenim el compromís de dur-la fins a la nostra illa -enguany des d'Oviedo- per difondre a tothom la Llum de la Pau de Betlem.

Us convidam a venir al Santuari de la Mare de Déu del Toro el dissabte dia 20 de desembre, a les 17 h, a recollir la flama de la pau per repartir-la per tota Menorca.

Ecoltes de Menorca (MSC)

Campanya de Nadal de Càritas

“Feim que tenir una vida digna deixi de ser qüestió de sort”

La precarietat i la desigualtat creixent que denuncia el IX Informe FOESSA indiquen que el naixement de Jesús es produeix avui més a prop que mai dels més pobres i vulnerables.

Un dels grups que més pateix la fractura social són els menors i les dones. De fet, el 42% de les famílies que es troben en exclusió severa a Espanya estan encapçalades per dones. Els altres grans perdedors són les persones migrants que treballen i viuen entre nosaltres, però que es troben en situació administrativa irregular. Aquesta irregularitat, agreujada per la lentitud dels tràmits, fa que el 68% pateixi exclusió.

Per açò, Càritas llança la seva tradicional campanya de Nadal amb l'esperança de poder contribuir a educar els nostres cors en la justícia i

la fraternitat. Sota el lema “Mentre hi hagi persones hi ha esperança”, Càritas recorda que “la dignitat humana ens fa iguals davant Déu”.

Càritas, per tant, fa una invitació a tota la societat a col·laborar econòmicament per a sostenir el treball de lluita contra la pobresa, que realitzen les 70 Càritas Diocesanes de tot el país.

L'enorme solidaritat de la societat espanyola és, sens dubte, un signe d'esperança per a tothom. La teva col·laboració es fonamental:

BIZUM 00074

CAIXA COLONYA ES05 2056 0012 2710 0338 1611

CAIXABANK ES70 2100 0055 5101 0368 0278

Bon Nadal!

la paraula de Déu

(A)

Diumenge Tercer d'Advent

Lectura del llibre del Profeta Isaïes

35, 1-6a. 10

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i del Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermau els genolls que no s'aguanten. Digau als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por. Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix botarà com un cèrvol i la llengua del mut cridarà de goig. Tornaran els que el Senyor ha rescatat, entraran a Sion cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

Salm responsorial 145

R: Senyor, veniu a salvar-nos.

Lectura de la carta de sant Jaume 5, 7-10

Teniu paciència, germans, fins que vengui el Senyor. Mirau com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres teniu paciència, refermau els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu uns dels altres, perquè no hàgiu de ser jutjats; pensau que el jutge ja és a les portes. ¿Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

11, 2-11

En aquell temps Joan, que era a la presó, va sentir dir allò que feia Crist, i va enviar els seus deixebles a demanar-li: ¿Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre? Jesús els va respondre: Anau a anunciar a Joan allò que veis i allò que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden pur, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova, i feliç aquell que no quedarà desenganyat de mi. Mentre ells se'n anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: ¿Què heu sortit a veure en el desert? ¿Una canya sacada pel vent? ¿Què hi heu sortit a veure? ¿Un home vestit delicadament? Els qui duen vestits delicats viuen en els palaus dels reis. ¿Què hi heu sortit a veure? ¿Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que un profeta: és aquell de qui diu l'Escriptura: "Jo envii davant tu el meu missatger, perquè et prepari el camí." Vos ho dic amb tota veritat: Entre tots els que les mares han portat al món, no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit en el Regne del Cel és més gran que ell."

Lectura del libro de Isaías 35, 1-6a. 10

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrará la estepa y florecerá como flor de narciso, festejará con gozo y cantos de júbilo. Le ha sido dada la gloria del Líbano, el esplendor del Carmelo y del Saron. Contemplarán la gloria del Señor, la majestad de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, afianzad las rodillas vacilantes; decid a los inquietos: «Sed fuertes, no temáis. ¡He aquí vuestro Dios! Llega el desquite, la retribución de Dios. Viene en persona y os salvará». Entonces se despegarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán; entonces saltará el cojo como un ciervo. Retornan los rescatados del Señor. Llegarán a Sión con cantos de júbilo: alegría sin límite en sus rostros. Los dominan el gozo y la alegría. Quedan atrás la pena y la aflicción.

Salmo responsorial 145

R: Ven, Señor, a salvarnos.

Lectura de la carta del apóstol Santiago

5, 7-10

Hermanos, esperad con paciencia hasta la venida del Señor. Mirad: el labrador aguarda el fruto precioso de la tierra, esperando con paciencia hasta que recibe la lluvia temprana y la tardía. Esperad con paciencia también vosotros, y fortaleced vuestros corazones, porque la venida del Señor está cerca. Hermanos, no os quejéis los unos de los otros, para que no seáis condenados; mirad: el juez está ya a la puerta. Hermanos, tomad como modelo de resistencia y de paciencia a los profetas, que hablaron en nombre del Señor.

Lectura del santo Evangelio

según san Mateo

11, 2-11

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, mandó a sus discípulos a preguntarle. «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?». Jesús les respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven, y los cojos andan; los leprosos quedan limpios, y los sordos oyen; los muertos resucitan, y los pobres son evangelizados. ¡Y bienaventurado el que no se escandalice de mí!». Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué fuisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Mirad, los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta. Este es de quien está escrito: "Yo envío mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino ante ti". En verdad os digo que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él».

el comentari

N'hem d'esperar un altre?

La temptació més greu que ens pot venir és pensar que la nostra missió de pares, d'educadors, de sacerdots, no ha servit de res, que ens hem equivocat.

Joan podia sentir-se així, tancat a la presó pel rei Herodes, quan Jesús comença la seva predicació, i amb signes prodigiosos, però també envoltant-se d'una gent poc recomanable.

A més, Jesús no és molt asceta! Joan ho era, tothom l'admirava. Jesús menja i beu com tothom, però encara més greu, ho fa amb els pecadors. El que més defraudava és que Jesús no reivindicava el títol de Messies: no cercava el poder de cap casta.

Joan, estava al corrent dels fets de Jesús. Es demanava: m'hauré equivocat de Messies? Per açò, fa demanar-li: Ets el Messies, o no? Pregunta crucial, per a Joan i també per a Jesús: el Messies, vindrà, portarà la salvació: però, com serà ell?

Uns texts presentaven el Messies com a rei, com un profeta, com un sacerdot. Però Jesús, ni se'n penja cap, ni en reclama cap. Sí que cita de les obres del Messies: Els cecs hi veuen... Responent citant les profecies ben conegudes li ve a dir: verifiqua per tu mateix si és açò el que estic fent. Es sobreentén: sí, jo som el Messies, el vertader Fill de Déu, tu no t'has equivocat. I si estàs sorprès per la meua actuació, és que encara no has descobert el vertader Rostre de Déu... un Déu amb els homes, al servei de l'home. No era com te l'imaginaves.

Jesús acaba amb una paraula d'admiració i d'encoratjament per al presoner: "Feliç aquell que no s'escandalitzarà de mi!" Joan en tost de quedar-se en el seu dubte, fa interrogar Jesús, manifestant que no ha perdut la confiança. Sempre té la fe, i demana a Jesús il·luminar-la. Llavors, Jesús demana als seus oients: Per què han anat a Joan, per fer turisme, per somniar?

No, -diu Jesús- sense saber-ho, heu anat cap al més gran dels profetes, missatger per obrir el camí al Messies.

És ell de qui havia estat anunciat, anar al davant per obrir el camí al Messies dient: la promesa de Déu es realitza. Amb Jesús la història humana es capgira: Joan només porta un missatge i el seu contingut el sobrepassa infinitament. El que ell no sap, i que el més petit dels deixebles de Jesús descobrirà, és el contingut del missatge: El Verb s'ha fet carn i ha habitat entre nosaltres.

Josep Sastre Portella

LECTURES
DE LA
MISSA
DIÀRIA
Salm de la
3ª Setmana

Dl. 15: Fèria: Núm 24, 2-7. 15-17a / Sl 24 / Mt

21, 13-27.

Dt. 16: Fèria: So 3, 1-2. 9-13 / Sl 33 / Mt 21,

28-32.

Dc. 17: Fèria del temps d'Advent: Gn 49,

1-2. 8-10 / Sl 71 / Mt 1, 1-17.

Dj. 18: Fèria del temps d'Advent: Jr 23, 5-8 /

Sl 71 / Mt 1, 18-24.

Dv. 19: Fèria del temps d'Advent: Jt 13, 2-7.

24-25a / Sl 70 / Lc 1, 5-25.

Ds. 20: Fèria del temps d'Advent: Is 7, 10-14

/ Sl 23 / Lc 1, 26-38.

Dg. 21: IV d'Advent: Is 7, 10-14 / Sl 23 / Rm 1,

1-7 / Mt 1, 18-24.

Què celebrem?

La paraula “Avui” es repeteix amb insistència per Nadal

Un element que apareix en la Litúrgia d'aquests dies de Nadal és la paraula “Avui”. Tant en els textos de la Paraula de Déu, en les oracions, els prefecis de l'Eucaristia... de la Solemnitat del Nadal de Nostre Senyor Jesucrist es repeteix amb insistència vint-i-sis vegades. I no només apareix el dia de Nadal, també en la Solemnitat de la Mare de Déu, en la Solemnitat de l'Epifania del Senyor i en la Festa del Baptisme del Senyor... com en altres festes de l'Any Litúrgic.

Fixem-nos en alguns d'aquests textos del Temps de Nadal: *Déu Omnipotent, que el Salvador del món, nat avui per nosaltres...* (Oració de Postcomunió Missa del Dia de Nadal). O aquest: *Avui s'ha fet visible la vostra Aliança.* (Prefaci III de Nadal).

Com podem veure, aquesta insistència en la paraula -Avui- no té una finalitat purament estilística, ni retòrica. És una paraula plena de sentit i carregada d'un pensament teològic. Qui millor ha escrit sobre aquest terme és el monjo Odo Casel que podria sintetitzar tota la seva obra. Segons Casel, amb aquest

“Avui” se'ns fa present, se'ns recorda i se'ns fa celebrar el Misteri Pasqual, aquí i ara per a nosaltres en el misteri del culte. No es tracta d'una repetició d'un mateix fet històric, per altra part impossible metafísicament parlant. Nosaltres, gent del segle XXI, que celebrem el Nadal, encara que estiguem lluny en el temps i l'espai dels fets originals, ens fem contemporanis dels misteris celebrats.

Jordi Font Plana,
prevere del bisbat de Girona

Comunicació al servei de l'Església

“León de Perú”

Aquesta setmana us recomanem un documental dedicat al Papa Lleó XIV, titulat “**León de Perú**”, amb imatges que recorren els passos de la seva missió al Perú, abans de ser elegit Papa. Hem extret la informació de la pàgina web Vatican News:

En un itinerari entre Chulucanas, Trujillo, Chiclayo, Callao i Lima, els mitjans de comunicació vaticans han recorregut la vida i les obres del futur Papa al Perú: la seva formació amb els agustins, les seves intervencions durant les inundacions i la pandèmia, la vida parroquial entre joves i famílies, els menjadors per als pobres i la lluita contra el tràfic de persones.

«El Papa és peruà», diuen tots, sobretot al nord del país. Els pràcticament vint anys de missió de Robert Francis Prevost, que el passat 8 de maig es va convertir en Lleó XIV, no són en absolut insignificants. De fet, el missioner agustí ha deixat una profunda empremta al Perú, terra de música, alegria,

hospitalitat, però, a la vegada, un lloc marcat per la pobresa i la vulnerabilitat.

Els mitjans de comunicació vaticans han reconstruït els passos de Prevost al Perú al llarg d'aquests anys. Veus, imatges, llocs, testimonis, vídeos i fotografies, alguns completament inèdits: tot açò es pot veure al documental realitzat pel Dicasteri per a la Comunicació.

El documental és gratuït, el podeu veure a la pàgina web i al canal de YouTube de Vatican News:

**Gabinet de Comunicació
del Bisbat**

l'entrevista a:

PAQUI PONS VILLALONGA

Entrevistam a Paqui Pons Villalonga, una de les participants a la segona peregrinació diocesana a Roma.

Com resumiries la teva experiència en la peregrinació a Roma?

-Ha estat una experiència molt emotiva i enriquidora, viscuda amb un sentiment de germanor i d'església. Hem pregat, caminat, rigut... i hem descobert la riquesa que ens van deixar aquells primers cristians, envoltats per la història i la fe. Ma mare, les meves germanes i jo sentim una gran satisfacció i agraïment per l'oportunitat d'haver viscut aquesta peregrinació, que ens ha deixat empremta i un grapat de bons records.

Què t'ha aportat personalment, i també al grup, haver creuat la Porta Santa de les diferents basíliques?

-Creuar la Porta Santa en aquest Any Jubilar, va ser un dels moments més significatius. Personalment, ho vaig viure com una renovació interior; un gest de continuar caminant amb la confiança en Déu i un desig de seguir, amb més esperança. Com a grup, penso que ens va unir. Compartir aquest signe jubilar ens va fer sentir part d'una mateixa comunitat, cercant el mateix: créixer en la fe i sentir-nos acollits per Déu, tal com ens va dir el nostre apreciat bisbe Gerard, abans de creuar la porta.

Què va suposar veure al Papa Lleó XIV? Quin missatge va transmetre en l'audiència general?

-Veure al Papa Lleó XIV va ser un moment emocionant. Crec que tots els que érem allà vam sentir una especial proximitat. La seva presència i veure'l tan a prop ens va transmetre pau, serenor i una força espiritual que ens va impressionar. Per jo va ser impactant veure els milers de cristians reunits al voltant del Papa i el fer-nos sentir part d'una comunitat universal, que es reparteix per tot el món.

Pel que fa al missatge, en aquesta catequesi el Papa va advertir sobre la creixent pèrdua de confiança en la vida i va cridar a recuperar l'esperança com a força essencial de l'existència humana. Va transmetre sobretot un missatge de proximitat, misericòrdia i esperança.

Roma és majestuosa. ¿Què aporta aquesta ciutat a la nostra fe i la nostra esperança?

-Roma és impressionant i diuen que és una ciutat que parla a través de la seva història. Les basíliques, carrers i monuments ens recorden les arrels de la nostra fe cristiana, on tants sants, màrtirs i testimonis han deixat la seva petjada. És el punt de trobada del catolicisme i de l'Església universal.

Roma sempre ens aporta esperança, mostrant-nos com l'Església ha perdurat al llarg dels segles, malgrat les dificultats i els canvis que ha sofert. I ens aporta força, amb la bellesa de l'art, recordant-nos que la fe no només es viu, sinó que també es crea i es construeix. Roma ens obre el cor i ens mostra com Déu ha fet -i segueix fent- grans coses pel seu poble.

Sonia Febrer Romero

Agenda

Preparació del nacimiento espiritual del Niño Jesús

Del 15 al 23 de diciembre, a las 19 h, en la iglesia del Santo Cristo, en Ciutadella, celebración del nacimiento espiritual del Divino Niño Jesús. Organiza el Carmelo Misionero Seglar.

Xerrada sobre el Cant de la Sibil·la

Dissabte 20 de desembre, a les 11.30 h, a la Catedral de Menorca, xerrada a càrrec de la soprano Maria Camps.

Llum de la Pau de Betlem

Dissabte 20 de desembre, a les 17 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro els Escoltes de Menorca repartiran la Llum de la Pau de Betlem.

Concert de Nadal de la Capella Davidica

Dissabte 20 de desembre, a les 19 h, a l'església del Socors (Ciutadella). Entrada lliure amb taquilla inversa a benefici del projecte d'infància del Fons Menorquí de Cooperació.

"Els Pastorets"

Representació dels Pastorets a la Sala d'Actes de Sant Miquel de Ciutadella els dies 12, 13, 14, 19, 20 i 21 de desembre.

Concerts de Nadal

A Maó:

-Dissabte 13 de desembre, a les 20 hores, a la parròquia de Sant Francesc concert de la Coral Migjornera.

-Dissabte 20 de desembre, a les 19 hores, a la parròquia del Carme, recital de Nadal a càrrec de l'Acadèmia Adagio.

A la parròquia de Sant Lluís:

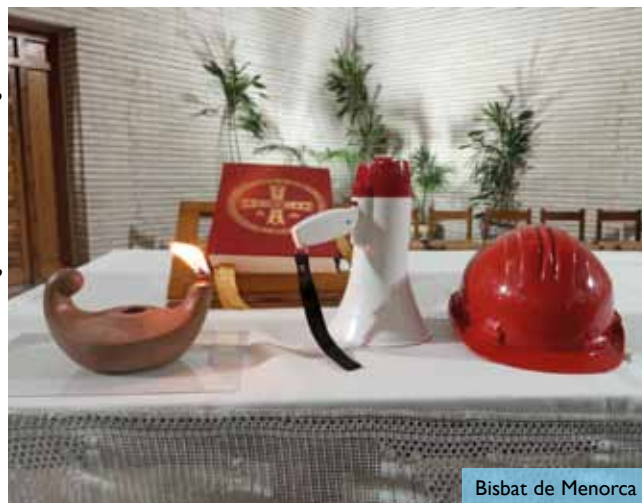
-Diumenge 14 de desembre, a les 19 h, concert del Grup Filharmònic de l'Ateneu de Maó.

-Diumenge 21 de desembre, a les 19.30 h, Cant de la Sibil·la.

Notícies nostres

L'evangelització del món obrer en un canvi d'època

Un casc, per cuidar i protegir els més vulnerables; un megàfon, per manifestar-nos i reivindicar; l'Evangelí, per guiar-nos; i la llum, per discernir i trobar el camí. Són els símbols que ens han acompanyat durant les XXI Jornades generals de la pastoral del treball celebrades a El Escorial els dies 22 i 23 de novembre, convocades per la Conferència Episcopal. El lema de les jornades ha estat "L'evangelització del món obrer en un canvi d'època", amb una mirada especial cap a la generació millennial. Ens hem sentit enviats pel papa Lleó XIV, que ens crida a ser «una Església propera al món del treball, compassiva i encarnada, perquè l'anunci de l'Evangelí es converteixi en presència concreta de consol i esperança, però també de paraula profètica que recordi la importància de garantir el treball per a tothom». Ara ho hem de traslladar a Menorca,

Bisbat de Menorca

fent-nos presents en el món del treball amb una actitud oient, acollidora i activa. Amb l'ajuda de Crist, obrer de Natzaret, farem camí.

Miquel Àngel Maria Ballester,
Delegat diocesà de pastoral del treball

Viure la fe en comunió

Bisbat de Menorca

Vatican Media

Del 25 al 30 de novembre va tenir lloc la segona peregrinació diocesana a Roma, amb motiu del Jubileu de l'esperança. Van acompanyar al bisbe Gerard un grup de peregrins dels diferents pobles de Menorca i també els preveres Josep Manguán, Francesc Triay i Joan Febrer.

Un moment inoblidable va ser la participació a l'audiència general de dia 26 de novembre, amb 38 mil persones a la plaça de Sant Pere compartint la mateixa fe i l'amor a l'Església, amb el Successor de Pere, el papa Lleó XIV. El grup de peregrins de Menorca també va viure amb intensitat i emoció tant la visita a la tomba del papa Francesc, a la basílica de Santa Maria la Major, com creuar les Portes Santes a les basíliques papals. Més informació a la pàgina web del Bisbat de Menorca (bisbatdemenorca.org).

Celebracions penitencials Advent 2025

-Arxiprestat de Ciutadella:

Celebració conjunta, dijous 18 de desembre, a les 20.15 h, a la Catedral.

-Arxiprestat del Centre: Dimarts 16 de desembre, a les 17.30 h, a la parròquia de Sant Antoni Abat (Fornells). Dissabte 20 de desembre, a les 20.30 h, a la parròquia de Sant Martí (Es Mercadal). Dissabte 20 de desembre, a les 18 h, a la parròquia de Santa Eulàlia (Alaior). Dilluns 22 de desembre, a les 19.30 h, a la parròquia de Sant Cristòfol (Es Migjorn Gran). Dimarts 23 de desembre, a les 20 h, a la parròquia de Sant Bartomeu (Ferrerries).

-Arxiprestat de Maó: Celebració conjunta de les parròquies de Maó, dimecres 17 de desembre, a les 20 h, al parròquia del Carme. Divendres 19 de desembre, a les 20 h, a la parròquia del Roser, Es Castell. Diumenge 21 de desembre, a les 17 h, a la parròquia de Sant Lluís.